

P:S: POVIJEST BOLESTI KOMUNISTIČKE ESTETIKE

Godina: 1982.

Država: Socijalistička Federativna Jugoslavija, na sigurnom putu prema komunističkoj utopiji.

Odjek: Revija za umjetnost i kulturu.

Glavni i Odgovorni: Dr. Pr. Estetike, pouzdan kadrovik.

Pisac: . . . i vjernica. U inkriminirajućoj islamskoj odjeći kakva je zakonom zabranjena 1950-e kako bi žene mogle biti intelektualke i pjesnikinje . . .

Priča s početka ljeta:

Pjesme su kao i uvijek dotad već planirane za slijedeći broj, honorar odmah uplaćen.

Priča s kraja ljeta:

Autorica je, avaj! što malo ko zna, ali UDBA i KOS nepobitno, putovala u Imam Homeinijev islamizirani Iran.

Priča treća:

Iran je napadnut od sadamhuseinovskog Iraka (i svjetske demokratsko-komunističke koalicije, nezapamćene u hladnoratovskoj povijesti).

Instrukcija:

poučiti Pjesnikinju estetskim izriječkom da se ne smije u svojim stihovima opredijeljivati ni za jednu zaraćenu zemlju, jer ih Armija SFRJ obje naoružava, i uz to su obje članice famoznih Nesvrstanih.

Lekcija:

Uredno obavljena od strane Urednika i estetičara.

Autorica: najprije odaslana u potpunu intelektualnu i socijalnu izolaciju, a potom na petogodišnju robiju.

INKRIMINIRAJUĆI STIHOVI:

"Na stubu srama u žutu halju odjevena tvoja nevinost
krvarila je dva dana na lijevoj
i dva dana na desnoj obali Tigrisa

Gledali te mimohod ljudi

(iz pjesme posvećene Hallaadžu, iz koje je jasno opredijeljenje protiv Iraka.)

"Sniva još Perzija u vedroj praironiji

a zora poziva padanju nice

ispred Stvoritelja"

(iz pjesme Ibn Siini - tisućnica, kojom Pjesnikinja čak poziva padanju nice pred drugom stranom u ratnom sukobu.)

Bože spasi moj um! Ne prestajem zazivat ni danas kad su i Yu-armija, i njena vojna industrija, i njezina nesvrstana politika, i njeni estetičari, i urednici, ako već ne i njeni policajci i kosovci, samo mrtva slova na papiru, baš ko i Utopija lično.

Amin!

A junaci mojih pjesama, pa i moje pjesme, itekako žive.